

MÍSTOPIS - PAMÁTKY A ZAJÍMAVOSTI

Lenora - památník skladatelů A. Hartauerovi. Společná pec na pečení chleba pro nemajetné občany v minulosti. Původní tzv. "sklářské domky". Rechle na Teplé Vltavě pro regulaci a počítání splavovaného dřeva. Soutok Řasnice a Teplé Vltavy. Sklářské muzeum. Pozůstatky pevností ČSA před 2. světovou válkou. Veřejné tábořiště.

Kunžvart - zřícenina bývalého strážního hrádku ke střežení Zlaté stezky a zemských hranic.

Chlustov - Žlíbský vrch - za příznivých klimatických podmínek místa vyhlídek na Alpy.

Soumarský most - dřívě dřevěný most na Zlaté stezce přes Teplou Vltavu. V blízkosti zbytky okopů z 30ti leté války.

Stožec - bývalá dřevařská osada. Výchozí místo k turistice na Trojmeznu a Třístoličnick.

Stožecká skála - na jv. úbočí hory Stožec byla v minulosti strážní věž k ochraně a bezpečnosti karavan na zemských stezkách. Ze skály výhledové místo na Trojmezenskou hornatinu.

Stožecká kaple - dřevěná kaple zasvěcená Panně Marii. Ukázka dovednosti dřívějších obyvatel. Kaple v letech 1986 - 88 rekonstruována. Kopie kaple stojí v Philippsreutu.

České Žleby - název odvozen ze žlebů - koryt, ze kterých se v minulosti napájeli soumaři převážející zboží po Zlaté stezce. Informační středisko Správy NP a CHKO Šumava.

Nové Údolí - přechod pro pěší a cyklisty do SRN, poslední železniční zastávka.

Volary - město v širokém údolí obklopeném krásnými lesy nedaleko Teplé Vltavy. V městské zástavbě řada typických horských dřevěných domů původem z Tyrol. V okolních lukách tzv. volarské seníky. Muzeum.

VYCHÁZKY ZE STRÁŽNÉHO

Na hrádek Kunžvart - krátká vycházka za minulostí k bývalému strážnímu hrádku.

Ze Strážného po modré 2 km.

Na Žďárské jezírko - cesta vede kolem krásného romantického kaňonovitého údolí Časté. Podél cesty po pravé straně můžeme rašelinné louky s klečovým porostem. Žďárské jezírko je ukázkou umělé nádrže pro plavení dřeva. Po cestě zpět zbytky vesnice Světlé Hory a kamenné snosy dělící bývalá pole.

Strážný - po zelené na Žďárské jezírko 6 km - neznačenou cestou vlevo přes Žďárek k červené trase 1,5/7,5 km - po červené zpět k rozcestí na žlutou 7/14,5 km - po žluté zpět do Strážného 1/15,5 km.

VYCHÁZKY ZE STOŽCE

Na Stožeckou skálu - příjemná cesta ke Stožecké kapli stojící v pralesovitém porostu Stožce a pak na skalní vyhlídku Stožecké skály. Výhledy na osadu Stožec a Trojmezenskou hornatinu.

Stožec - po žluté na rozcestí s modrou 2 km - po modré k odbočce ke kapli 1,5/3,5 km - po modré ke kapli a na vyhlídku 1/4,5 km - zpět na průběžnou modrou a po ní na komunikaci zpět do Stožce 4,5/9 km.

Na Boubín - vycházka k Boubínskému jezírku a k Boubínskému pralesu s návštěvou naučné stezky Boubínský prales. Zde se na 9 panelech naučné stezky seznámíte s nejzajímavějšími údaji o přírodě a historii Boubínského pralesu. Délka NS je 3,8 km. Z naučné stezky je možno odbočit přes Křížovou smrč (stál zde jeden z nejvyšších smrků hornatiny) na vrchol Boubína (1 362 m n. m.) a okolo Johnova památníku (zakladatel Boubínského pralesa) do Kubovy Huti.

Východiště - zastávka ČD Zátoň - po zelené k jezírku 2,5 km - po modré na vrchol Boubína 3,5/6 km - dále do Kubovy Huti 4/10 km - zastávka ČD.

Při návštěvě Národního parku Šumava dodržujte Návštěvní řád, dbejte pokynů strážní služby a obračejte se na strážce se svými dotazy a připomínkami.

Přejeme Vám příjemný pobyt v Národním parku Šumava.

Správa NP a CHKO Šumava

Vydala Správa NP a CHKO Šumava ve Vimperku v roce 2000.

Neprodejné.

Kresba: J. Černocho

NÁRODNÍ PARK
CHRÁNĚNÁ KRAJINNÁ OBLAST
ŠUMAVA

STRÁŽENSKO

Území je ohraničeno Šumavskými pláněmi, Boubínskou hornatinou a Trojmezenskou hornatinou. Rozdělené je pak Vltavickou brázdou s tokem horní Teplé Vltavy, která zde přibírá vodu ze svých přítoků, z nichž nejvýznamnější je Řasnice a Studená Vltava. Od soutoku Teplé a Studené Vltavy je tok nazýván Vltavou. Geologicky je Vltavická brázda jedním z nejstarších parovinných údolí Šumavy, pravděpodobně křídového stáří. Průměrná nadmořská výška této horní části Vltavické brázdy je 750 m.

Vysoká hladina spodní vody je příčinou četných mokřadů a rašeliníšť, které se v celé brázdě vyskytují. V kotlině na soutoku čtyř toků - Řasnice, Časté, Hraničního a Mechového potoka se zachovalo rozsáhlé údolní rašeliníště Stráženská slatina. Přestože bylo v minulosti částečně narušeno těžbou rašeliny, je biologická hodnota tohoto území stále vysoká. Kromě charakteristických rašeliníštních druhů rostlin se zde vyskytují i druhy vzácnější, například rosnatka okrouhlostá, kyhanka sivolistá, ostřice chudokvětá, blatnice bahenní.

Na vytváření charakteru krajiny a vegetace tohoto území se do značné míry podílel člověk, zejména extenzivním zemědělským hospodařením. Ačkoli převážná část luk a pastvin zůstala ladem, dochovaly se na řadě míst cenné světlo milné druhy, zvláště některé druhy orchidejovitých rostlin, např. prstnatec májový a listenatý, vemeník zelený a dvoulistý. Na obnažených a narušovaných půdách bývalých "drátů" (ženijně technických zátarasů) se rozšířily druhy, které jinak špatně snášejí konkurenci rostlin v travním porostu, například tučnice obecná, všivec mokřadní a bahenní nebo vzácná plavuňka zaplavovaná.

Územím vedla v minulosti jedna z obchodních stezek, tzv. Zlatá stezka, spojující Čechy s Bavorskem. Obchodní karavany k nám přivážely sůl, koření, víno, textilní a kovové výrobky.

Nejcennější společenstva národního parku:

Jezera a vodní toky - některé vzácné druhy rostlin najdeme pouze v šumavských ledovcových jezerech. V karových stěnách těchto jezer přežívá řada druhů z doby ledové. Horní úseky vodních toků jsou lemovány posledními zbytky přirozených pobřežních porostů.

Horské louky - na některých místech původních lesů vznikla činnost člověka druhově výjimečná, bohatá luční společenstva. Jejich zbytky se místy zachovaly nejen díky klimatickým podmínkám, ale i dosud dožívajícím tradičním způsobům hospodaření.

Slatě a mokřady - území nenahraditelná svým významem v koloběhu vody v přírodě. Díky místnímu klimatu a zvláštním vodním podmínkám jsou místem výskytu mnoha vzácných druhů.

Horské lesy - většina plochy národního parku je pokryta lesy pozmeněnými lidskou činností. Na některých místech se však zachovaly přirozené porosty, kde zánik starých stromů i zmlazení probíhá zcela vyrovnaně, bez ovlivnění člověkem.

Sukcesní plochy - sukcese = samovolný vývoj - některá místa dřívě pozmeněná a využívaná člověkem zůstala ponechána svému přirozenému vývoji. Postupně se sem vrací původní druhy rostlin i živočichů a tyto plochy se tak stávají jedinečným územím pro poznání přírodních zákonitostí.

